

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. בשם הה"ק מקאצק זי"ע, דאס איז דיא תורה וואס איך גיב פאר ענק עכל"ק ודפח"ח: (היינו לפני רצונות ונגיעות האדם): ספר שיח שרפי קודש

לפניהם - (גיטין פח) ולא לפני עו"א ואפי' ידעת בדיון אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל אל תביאהו בערכאות שלהם שהמביא דיני ישראל לפני ארמיים מחלל את השם ומיקר את שם האלילים להשביחם (ס"א להחשיבם) שנא' (דברים לב) כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים כשאויבינו פלילים זהו עדות לעלוי יראתם: רש"י

כל הדין בדיני עכו"ם ובערכאות שלהן אע"פ שהיו דיניהם כדיני ישראל הרי זה רשע וכאילו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבינו שנאמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפניהם ולא לפני עכו"ם לפניהם ולא לפני הדיוטות היתה יד העכו"ם תקיפה ובעל דינו אלם ואינו יכול להוציא ממנו בדיני ישראל יתבעו לדיני ישראל תחלה אם לא רצה לבא נוטל רשות מבית דין ומציל בדיני עכו"ם מיד בעל דינו וכו' רמב"ם יד החזקה הל' סנהדרין פכ"ו ה"ז

או יאמר ואלה המשפטים דהנה כתיב מלך במשפט יעמיד ארץ דהנה יש צדיק אשר בידו הדינים להמתיקם ולהפכם לרחמים. וזהו מלך במשפט רוצה לומר מי שהוא במדרגה זאת שהוא מלך על המשפט דהיינו על הדינים יעמיד ארץ. ואיש תרומות ירסנה דיש צדיק שהוא מנשא ומרים את העולם תמיד להשם יתברך ולעבודתו יתברך שמו והצדיק הזה הוא ירם את הדינים שלא יבואו כלל וכלל ואינו צריך להמתיקם. וזהו ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם רוצה לומר הדינים תשים לפניהם או להמתיקם לרחמים או בדרך השני לעכבם שלא יצאו ולא יבואו כלל וכלל וק"ל: ספר נועם אלימלך

כי תקנה עבד עברי. האור החיים הקדוש מדבר מזה הרבה ואנו אומרים לפי דרכינו ג"כ קרוב לזה. היינו איך יכול לעשות הברורים מכל דבר. לזה אומר. כי תקנה

עבד עברי. היינו שתרצה לקנות לך את העבדות הנ"ל ולברר הכל ולקשר הכל להקב"ה: ספר בית אהרן

ואם אמר יאמר העבד וגו'. העבד העברי העובד לאלקיו, צריך הרבה פעמים לומר ולחזור ולומר: אהבתי את אדוני, זה הקב"ה. את אשתי ואת בני, ר"ל עמהם, אפי' כשהוא עסוק בהמוכר עם אשתו ובניו, גם אז לבו למעלה לאהבת ה'. עוד י"ל את אשתי ואת בני, ע"ד מחז"ל (סוכה ז.) את בשרו את הטפל לבשרו, שכל האהבות טפלים אצלו נגד האהבה הפנימית לה'. ולבו צועק בקרבו לא אצא חפשי, ע"ד מאה"כ (תהלים פח, ו.) במתיים חפשי וכמחז"ל (ברכות יח:) על אלו שבחיייהם קרוים מתיים. והגישו אדוניו וכו' אל הדלת או אל המזוזה, מזוזה בגימ' הי"כ"ל. ורצע אדוניו את אזנו במרצע, מרצע בגימ' ת', הם ת' עלמין דכסופין, שפותחין לו שמיעתו ולבבו יבין מעתה. ועבדו לעולם, שזוכה לעבוד לה' גם בעיני העולם, הם דברי הרשות. שעושה הכל לעשות נח"ר לפניו ית'. כתבי הר' משה מידנר

א"י רק שבתו יתן ורפא ירפא. עפ"י מ"ש בפ"י המשנה במס' שבת (יד, ג) כל האוכלין אוכל אדם לרפואה בשבת. פי' מכל המאכלים שהאדם אוכל בשבת יכול להשיג רפואה כי שורש הרפואה נעשה בש"ק ע"י יחודי העולמות העליונים בכוננת האכילה כיל"ח לכן (שבת יב, ב) שבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבא. וזה גם כן הרמז רק שבתו יתן ע"י קדושת אכילת השבת ורפא ירפא: ספר תפארת שלמה עה"ת

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבות כו', ובפרשת יתרו כתיב להפוך זכור את יום השבת לקדשו ואח"כ ששת ימים תעבוד כו', על פי מה דאיתא בגמרא דשבת. היה מהלך במדבר ואינו יודע מתי שבת חייא בר רב אמר משמר יום אחד ומונה ששה, ורב הונא אמר מונה ששה ומשמר יום אחד, להבין הפלוגתא הזאת דהנה כתיב סלסלי' ותרוממך תכבדך כי תחבקנה, היינו סלסלי' שתקיף כל רצונות לבך ומעשיך בד"ת שאם יש לך תאוה מאכילה ושתייה וכיוצא בזה תראה אם הם ח"ו נגד רצון הש"י לא תעשנה ועי"ז

ורפא ירפא ובגמרא (ברכות ס.) דרשו מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות, ונאמר משמיי' דהרה"ק הרבי מלובלין זצ"ל, דחז"ל דייקו בלשונם לומר שניתנה רשות לרופא לרפאות, כלומר, רק לזאת שירפא את החולה ניתנה לו רשות, אבל לא ליאש ולומר לחולה שאין תרופה למכתו, לזאת לא ניתנה לו רשות, ואין בכוחו לומר כן, ואל יתייאש אדם מן הרחמים אלא יפיל תחינה ובקשה לפני מלך קל רם ונישא שישלח עזרתו וימציא מזור ותרופה למכתו: לקט יושר - ספר פתגמין קדישין

בשם הרה"ק ז"ל מקאצק ע"פ ואנשי קודש תהיו. להיות שמירת הקדושה במעשה אנוש ותחבולותיו. פי' שאין מחסור להשי"ת מלאכי עליון שרפים וחיות הקודש. רק שמתאוה לקדושת אנשים וכו': ספר שפת אמת - שנת תרל"ב

בשם ר"ר זוסיא, מדבר שקר תרחק, פי' כשאתה אומר דיבור של שקר מיד אתה מרחיק את עצמך מהשי"ת: ספר אמרי פנחס - שער א - תנ"ך

שלוש פעמים בשנה יראה. להודות על החירות, ועל האביב ועל הקציר ועל האסיף, כי ממנו הכל: ספורנו עה"ת

קבלת התורה - נעשה ושמע

כל אשר דבר ה' נעשה ושמע. היינו שנעשה כ"כ הרבה, עד שעיי"ז נזכה לשמיעה: הס"ק מלעכאוויטש

הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זי"ע היה אומר בשם הרה"ק מסטאלין זי"ע, שצריכין ליתן הודאה להשי"ת מה שכתוב "בפיך ובלבבך לעשותו". יכולים להתחיל בפה, וממילה בא אל הלב, ואילו נכתב בלבבך קודם, איך היו מתחילים: ספרן של צדיקים

נעשה ושמע וגו'. היינו בלשון רבים ולא אמרו בלשון יחיד אעשה ואשמע, אלא מחמת המתיקות שהרגישו בשעת מתן תורה, נעשתה התורה כה חביבה אצלם עד שקבל כל אחד על עצמו להיות ערב בעד חברו שיקיים גם הוא את התורה: ספר חידושי הרי"ם עה"ת

על התורה ועל העבודה

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא (כ"ג כו). ופירוש, דהנה ידוע, דוד המלך עליו השלום לא היה לו מעצמותו שנים בעולם הזה. רק שלקח השי"ת ע' שנים מאדם הראשון ונתן לדוד. לזה הבטיח הקב"ה שלא תהיה משכלה, פירוש, שיהיה להם שנים בעולם הזה, אף על פי כן, את מספר ימיך אמלא, שלא אקח כלום מאדם אחר, רק מעצמותו יהיה לו חיים. ודו"ק: ספר קול שמחה

או יאמר. דהנה איתא בגמרא (יומא כב ע"ב), כתוב אחד אומר (הושע ב' א), והיה מספר בני ישראל כחול הים. וכתוב אחד אומר (סוף הפסוק), אשר לא ימד ולא יספר וכו'. אלא, כאן בשאין עושין רצונו של מקום, יהיה להם מספר, ואם עושין רצונו של מקום לא יהיה להם מספר. וזה פירוש, את מספר ימיך אמלא, שתמיד אמלא לך את המספר. והבן היטב: ספר קול שמחה

עלה אלי ההרה כו', ההרה היינו לסוף חדוש כל המדרגות, והנה מקודם צריך האדם לעבור בכל חכמות העולם כסדר עד שבא לחכמות האמיתיות, והי' שם מורה על מקום הטהרה ושורש החיי' כמו ומש' בארה היינו שבכל החכמות תהיה דרך העבר', ועיקר מקומך תהא בסוף המדרגות שנקרא שם: ספר מי השילוח

בפסוק וישלח כו' נערי בני ישראל פרש"י הבכורות. ויש להבין למה נק' נערי. הלא עפ"י הרוב הבכורות המה זקנים יותר מאחיהם שנולדו אח"כ. אך הענין הוא כי הבכורות יש בהם כח ההתחדשות ונקראו נערי. ולכן המה מיוחדים לעבודת השי"ת. וכן בבני ישראל נאמר נערי ישראל דכתיב בני בכורי שהם דבקים תמיד בשורש ההתחדשות: שפת אמת - שנת תרמ"ה

הפטורה - אם לא בריתי וגו' - אי אפשר שלא יתקיים הברית שכרתי ליום ולילה להיות בעתם ואי אפשר לחוקות שמים וארץ ליבטל כאלו לא שמתים גם זרע יעקב וגו' ורבותינו דרשוהו לענין ברית התורה ללמוד מכאן שבשביל התורה נבראו שמים וארץ אך אין המדרש מיושב על סדר המקראות: רש"י

וזה שאנו מעברין חודש אדר דייקא, כי החודש אדר העיבור הוא נגד שבט לוי, ולוי הוא נגד מלת אל שבטל במציאות ולמה אין מעברין רק חודש אדר וגם למה נקרא שמו אדר, כי הכלל חודש אדר הוא תמיד סוף שובבי"ם ושובבי"ם מורה על עליות נצוצות מקליפה מסטרא אחרא וסטרא אחרא הוא עשו ועשו נקרא אדרת שער ונקרא עשתי עשרה יריעות עיזים, כי זה שאנו מעברין השנה מחמת הי"א יום ששנת החמה יתירה על ימות הלבנה. ובאמת זה הוא תענוג גדול להבורא ברוך הוא כשהנצוצות יש להם עליות למשל כשהבן הרחוק בא אל אביו אז יש לאב יותר תענוג כמבואר ברבותינו ז"ל (סנהדרין צט). במקום שבעלי תשובה עומדין כו'. וזהו הרמז כשנכנס אדר כשעולין הנצוצות מסטרא אחרא הרמז במלת אדר מלשון אדרת שער כשהנצוצות יש להם עליות להכנס בקדושה מרבין בשמחה. וזהו מעברין חודש אדר בשביל י"א יום הרמז בעשתי עשרה יריעות עיזים כנ"ל גם כן מורה על עליות נצוצות להכנס בקדושה והמבין יבין: ספר קדושת לוי

ומראה כבוד ה' כאש אוכלת כו'. דהנה האדם בעבודתו להשם יתברך בתורה ובמצות מביא תענוג גדול למעלה. וכשאדם רוצה לידע אם השם יתברך יש לו תענוג מעבודתו הבחינה הוא על זה, אם אדם רואה שלבו בוער כאש ומתלהב תמיד לעבוד אותו ויש לו חשק ורצון בעבודת הבורא אז בוודאי מוכח שהשם יתברך יש לו תענוג מעבודתו ולכן מסייעין לו מן השמים ושולחין לו מחשבות קדושות לתוך לבו. לזה אמר ומראה כבוד ה' כו', שהסימן כשירצה אדם לידע אם רואה כבוד ה' והקדוש ברוך הוא נהנה ממנו ולזה כאש אוכלת אם לבו בוער כאש וקל להבין: ספר קדושת לוי - משפטים

ברוך שהחינו וקימנו לעשרים שנה של הרבצת התורה,
ויה"ר על העתיד עד ביאת גואל צדק בב"א

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי
בברכת א גוטין שבת קודש - לה' הישועה

תרומת היינו שהד"ת יגביהו עצמך על כל התאוות, תכבדך כי תחבקנה, ענין כי תחבקנה היינו שתוסיף עזות בכל פעם יותר בד"ת גם היא תכבדך מאוד בעיני כל, והנה שבת היינו קבלת עול מלכות שמים ות"ח בנערותו שעדיין לא נגמר הזדככות לבו זה נקרא חייא בר רב והוא מונה שבת תחילה והיינו מי שלא נזכך עדיין לא יתפלל שיתן לו השי" שום דבר מטובת עוה"ז רק ימסור תמיד כל רצונותיו אליו ויהי' השי" המתחיל וגם הגומר, ורב הונא היינו ת"ח בזקנותו כי שם הונא מורה שנמצא אצלו הון וקבוץ רב מתלמידים וכבר נזכך לבו ואין בלבו שום רצונות זרות. לכן אומר מונה ששה היינו שמותר לו לשאול מאת השי" שיתן לו כל משאלות לבו, כי ענין ששה ימים המה כח מעשיו של האדם, ומשמר יום אחד היינו שהשי" יגמור בעדו על דרך ותגזור אומר ויקם לך כו': ספר מי השילוח

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך וגו'. כשמדבר דברי תורה על השלחן, הדברי תורה הם נשמה לאותו הגשמיית של השלחן, וידבר הרבה דברי תורה על שלחנו תמיד בסעודתו בחול וכל שכן בשבת:(כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"ב), לקוטי אמרים ד"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך, הנה הכתוב מתחיל בלשון רבים ומסיים בלשון יחיד, 'בואר ע"פ מה שביארנו בפרש' וירא ע"פ עתה ידעתי כי ירא אלקים כו' החילוק שבין יראת אלקים ליראת ה' כי יראת אלקים היינו שצריך לצמצם עצמו בדבור מחמת חסרונו שיש לו שלבו לא נזכך עדיין ויראת ה' מורה שצריך לצמצם א"ע מחמת כלל ישראל אף שאין לו חסרון בדבר הזה, ע"כ נאמר כאן ועבדתם לשון רבים היינו שתסבלו צמצום מחמת כלל ישראל, ועי"ז וברך את לחמך וכו' יברך לכ"א בפרט, וזה מה שאנו אומרים ברוך מרחם על הארץ מלת ארץ מרמז על כלל ישראל שמתחילה השי" מרחם על הכלל, ואח"כ מרחם על הבריות היינו על כל אחד מישראל בפרט: ספר מי השילוח

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאטוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide and send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1082

הרוצה לזכות את הרבים בהרבצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לדפוס ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה
The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonos and Seferim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, [שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח], וספר "באר היטב" מכמה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seferim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]